

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ อะนิเมชัน

เรื่อง “ตำนาน บึงอึ้งอ่างระทม” (The Swamp of Bullfrog’s Tears)

ผู้เขียน: สุธิติน ชาวหินฟ้า, film school. โทร. 08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 10 นาที

วัน เดือน ปี: 5 มิถุนายน 2555

แนวคิดของเรื่อง (theme) : มงคลตื่นข่าว ของเหล่าคนโง่ นำมาซึ่งโศกนาฏกรรม

แนวภาพยนตร์ (genre) : Drama Animation

ประโยคหลัก (premise): เกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น เมื่อแม่อึ้งอ่างหลอกพ่อตัวให้ลูกของมันเห็นว่า มีขนาดใหญ่กว่าแม่ตัว

เรื่องย่อ (synopsis): ในหนองน้ำแห่งหนึ่ง แม่อึ้งอ่างตัวหนึ่ง มีนิสัยชอบตามใจลูกจอมโง่ วันหนึ่ง เมื่อลูกของมัน ขอร้องให้แม่พ่อตัวให้ใหญ่เท่าแม่ตัวที่มันเห็น แม่อึ้งอ่างได้ใช้กลอุบายหลอกให้ลูกของมัน เชื่อว่า มันมีมนต์วิเศษ สามารถพ่อตัวให้ใหญ่กว่าแม่ตัวได้

จากวันนั้น กลายเป็นข่าวร้ายลือในหมู่ฝูงอึ้งอ่าง จนเป็นเหตุให้เกิดโศกนาฏกรรม แก่เหล่าแม่อึ้งอ่าง ในเวลาต่อมา การเลียนแบบพฤติกรรมของแม่อึ้งอ่างตัวนั้น ทำให้แม่อึ้งอ่างทั้งฝูงต่างนัดกันมาแข่งขันพ่อตัว จนต้องแตกตายในที่สุด สร้างความรันทศ สะเทือนใจ ให้แก่พวกลูกๆ ของมัน.

โครงสร้างเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1 เหตุที่มา ของเรื่องราว

บริเวณบึงน้ำใหญ่ ใกล้หมู่บ้านเล็กๆ สะอาด มีน้ำใส เหมาะสำหรับสัตว์น้ำนานาชนิด อยู่อาศัย ทุกวัน จะมีฝูงแม่ตัว พร้อมกับลูก ของมัน ออกเที่ยวและเล่นหญ้าไปรอบๆ บึงน้ำแห่งนี้ ซึ่งมีป้ายเขียนบอกไว้ว่า "บึงอึ้งอ่างระทม" (ตัดไป)

ที่ริมบึงน้ำแห่งนี้ เป็นที่อยู่อาศัยของเหล่าครอบครัวฝูงแม่อึ้งอ่างฝูงใหญ่

แม่ตัวตัวหนึ่ง พาลูกของมัน ออกไปแกะเล่นหญ้า ที่ทุ่งหญ้าใกล้บึงน้ำ เหมือนเช่นเคย ซึ่งเป็นที่อาศัย ของ แม่อึ้งอ่างและลูก ครอบครัวหนึ่ง

ลูกอึ้งอ่าง เห็นร่างของแม่ตัวเข้า ก็ตื่นเต้นดีใจ ที่ไม่เคยเห็นสัตว์อะไร ใหญ่โตเช่นนี้มาก่อน จึงถามแม่ ว่า นั่นอะไร ตัวใหญ่จัง แม่อึ้งอ่างตอบว่า เขาเรียกว่า แม่ตัว ลูกอึ้งอ่าง บอกกับแม่ของมันว่า อยากเห็นแม่ ทำตัวให้ใหญ่เท่ากับตัวตัวนั้น แม่อึ้งอ่างบอกลูกว่า แม่ทำไม่ได้หรอก เพราะแม่ไม่ใช่ตัว แต่ลูกจอมชนและคือ ก็แย้งว่า แม่เก่งกว่า แม่เคยพ่อตัวให้มีขนาดใหญ่กว่าได้ เมื่อแม่ทำทำไม่สนใจ ลูกของมันจึงร้องไห้ แงแง

และขออนอน ให้แม่พองตัวให้ได้ แม่ซึ่งอ่างจึงพองตัวขึ้น เพื่อตัดความรำคาญ และให้เรื่องมันจบๆ ไป แต่ลูกซึ่งอ่าง ก็ยังไม่พอใจ บอกให้แม่พองตัวอีก แม่ซึ่งอ่างก็พองตัวอีก จนทนแทบไม่ไหว ก็บอกกับลูกว่า มันใหญ่พอริยัง ลูกซึ่งอ่างก็ว่า ยัง ยัง ต้องใหญ่กว่านี้

แม่ซึ่งอ่างก็พอง พอง และ พองขึ้น จนสุดตัว และแล้ว ภาวะของแม่ซึ่งอ่างก็แตกโพละ ถ้าได้แตกกระจาย เลือดสาปไปทั่วบริเวณ สร้างความตื่นตระหนกให้แก่ลูกของมัน (ตัดไป)

แม่ซึ่งอ่างได้สติ และรู้สึกว่หากพองไปมากกว่านี้ ตนเองจะต้องท้องแตกตาย เหมือนในนิทานแน่ๆ

แม่ซึ่งอ่าง จึงยุบตัวลง แล้วออกอุบาย บอกลูกว่า ลูกจำ แม้ว่าแม่จะเป็นซึ่งอ่าง แต่แม่ก็มีมนต์วิเศษที่จะทำตัวให้ใหญ่เท่ากับแม่วัวได้ ลูกของมัน ก็แย้งว่า แล้วทำไมแม่ไม่ทำละ แม่ให้เหตุผลว่า แต่มนต์ของแม่จะเสื่อม ถ้าลูกยังยืนจ้องมองแม่อย่างนี้ ลูกซึ่งอ่าง ก็ยิ่งอยากรู้มากขึ้น จึงยอมทำตามเงื่อนไขของแม่ (ตัดไป)

ลูกซึ่งอ่างยอมทำตามเงื่อนไข แม่ซึ่งอ่างจึงพาลูกกระโดดออกไปให้ไกลแม่วัวสักระยะหนึ่ง แล้วก็บอกให้ลูกซึ่งอ่างหันหน้าไปทางแม่วัว แล้วหลับตา จากนั้น แม่ซึ่งอ่างก็ค่อยๆ ขยับตัวเข้าไปใกล้ๆ ลูกตาของลูกแล้วพองตัวจนสุด แล้วบอกให้ลูกของมันลืมตา สร้างความตื่นตาตื่นใจให้แก่ลูกของมัน เมื่อเห็นว่าร่างของแม่ใหญ่กว่าแม่วัวเสียอีก

แม่ซึ่งอ่าง เห็นว่าแผนนี้ได้ผล มันก็บอกลูกของมันว่า พอแล้ว ประเดี๋ยวมนต์แม่จะเสื่อม ให้ลูกหลับตาอีกครั้ง จากนั้น แม่ซึ่งอ่างก็ขยับตัวออกไปให้ห่าง ณ ตำแหน่งเดิม และเมื่อลูกของมันลืมตา ทำให้ลูกซึ่งอ่างมองเห็นแม่มีขนาดเท่าซึ่งอ่างปกติ ลูกซึ่งอ่างจอมซน ตีใจกระโดดโลดเต้นไปมา ในหนองน้ำนั้น ขณะที่แม่ซึ่งอ่างกลับโล่งอก ที่หลุดออกลูกได้สำเร็จ

จุดหักเห 1: (main plot point 1st) คำรำลือว่า แม่ซึ่งอ่างตัวนี้ สามารถพองตัวให้ใหญ่เท่าแม่วัวได้ ก็แพร่กระจายไปทั่วในหมู่แม่ซึ่งอ่างทั้งบึง ก็เพราะเจ้าลูกซึ่งอ่างจอมโง่ นั่นเอง ทำให้เกิดโศกนาฏกรรม แก่เหล่าแม่ซึ่งอ่าง ในเวลาต่อมา. (ตัดไป)

องค์ 2 ตำนาน หรือ ข่าวลือ ก็นั่น

ซึ่งอ่างฝูงนี้ จะมีประเพณีรวมญาติทุกๆ เจ็ดวัน หรือ วันที่มีฝนตกใหญ่ ณ ริมบึงน้ำใหญ่

และในวันนี้ ก็เป็นอีกวาระหนึ่งของ วันรวมญาติของแม่ซึ่งอ่างทั้งหลาย เมื่อมารวมกันแล้ว เหล่าแม่ซึ่งอ่าง ต่างก็วิพากษ์วิจารณ์ว่า แม่ซึ่งอ่างจะพองตัวให้ใหญ่เท่ากับแม่วัวได้จริงๆ หรือ หรือว่าเป็นเรื่องโกหกกันแน่ ในขณะที่ แม่ซึ่งอ่างที่ถูกกล่าวถึงก็ กระโดดเข้ามาร่วมวงสนทนาด้วย เมื่อมาถึง แม่ซึ่งอ่าง ต้องมาพบกับคำถามจากแม่ซึ่งอ่างตัวอื่นๆ ว่า เธอทำได้จริงๆ หรือ

แม่ซึ่งอ่างก็ว่า ใครบอกพวกเธอ แม่ซึ่งอ่างตัวอื่นบอกว่า ใครๆ เขาก็พูดกันอย่างนั้น แหม...นี่เธอเก่งจริงๆ นะ แม่ซึ่งอ่างทำหน้าที่สงสัย จึงมีคำถามย้าว่า แล้วมันจริงรึเปล่านั้น ในใจของแม่ซึ่งอ่าง คิดว่า คงเป็นเจ้าลูกจอมโง่แน่ๆ ที่ไปรำลือ จนกลายเป็นเรื่องแตกตื่น แต่อีกใจหนึ่งก็อดล้าพองใจไม่ได้ว่า เธอเองได้กลายเป็นดาวในหมู่แม่ซึ่งอ่างไปเสียแล้ว เธอได้แต่อมยิ้ม

หลังงานกิจกรรมวันรวมญาติเล็กรา แม่อึ้งอ่างต่างก็พาลูกๆ กลับไปในรูของตน. (ตัดไป)

จุดหักเห 2: (main plot point 2nd) อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา แม่อึ้งอ่างกับลูก ก็พากันไปที่ริมบึงน้ำใหญ่ อีกครั้งหนึ่ง อีกนั่นแหละ เธอและลูกก็มาสายเช่นเคย เธอและลูกตื่นตื่นที่จะได้พบปะกับเพื่อนๆ

เหตุการณ์จุดสูงสุดของเรื่อง (climax): แต่แล้ว สิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ทำให้เธอและลูก ตกตะลึงตกค้าง เมื่อมองออกไปข้างหน้า กลายเป็นภาพที่น่าสะเทือนขวัญอย่างยิ่ง เพราะทั่วทั้งริมบึง เต็มไปด้วยร่างที่ข่มด้วยเลือดของแม่อึ้งอ่าง นอนตายเกลื่อน ทุกตัวมีสภาพท้องแตก ถ้าไล่แตกกระจาย และมีลูกๆ ของมันร้องไห้คร่ำครวญ อยู่มากมาย

องค์ 3 สรุปท้ายเรื่อง (เวลา ... นาที)

แต่มีแม่อึ้งอ่างตัวหนึ่ง ยังมีลมหายใจอยู่ เธอจึงกระโดดเข้าไป และถามว่ามันเกิดอะไรขึ้น แม่อึ้งอ่างตัวนั้น ให้คำตอบก่อนสิ้นใจตายว่า ก็เพราะพวกฉันอยากจะมีป้าวิหรีอย่างที่เธอมีบ้าง พวกเราจึงพาลูกๆ มาแข่งขันพองตัวกัน ว่าใครจะพองได้ใหญ่เท่าแม่วิหรีบ้าง เหมือนที่เธอทำไป

แม่อึ้งอ่างรู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้ง ร้องไห้คร่ำครวญว่า มันไม่จริง มันเป็นเรื่องโกหก ลูกของฉันมันโกหก พวกเธอ ฉันไม่ได้มีมันพิเศษ ฉันพองตัวไม่ได้เท่าแม่วิหรีหรอก แม่อึ้งอ่างได้แต่ก้มหน้าร้องไห้ด้วยความเสียใจ ปลอ่ยให้ร่างไร้วิญญาณของพวกแม่อึ้งอ่างเหล่านั้น หลุดลอยไป.

ริมบึงน้ำใหญ่แห่งนี้ จึงกลายเป็นสุสาน และเป็นตำนานเล่าขานติดต่อกันนับแต่นั้นมา "บึงอึ้งอ่างระทม" จบบริบูรณ์.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

อ่านนิทาน เรื่อง แม่วิหรี กับ แม่อึ้งอ่างกับลูก แล้วทำให้รู้สึก ว่า เรื่องนี้ไม่ใช่แค่นิทาน น่าจะขยายเรื่องราว สอดใส่แนวคิดอื่นเข้าไป นึกถึงสภาพแวดล้อมของสังคมไทย ที่ชอบมงคลตื่นข่าว (ข่าวลือ) โดยไม่ใช้ปัญญาขบคิดให้รอบคอบ และเมื่อปลอ่ยให้เหตุการณ์ตื่นข่าว คำเนินไปเรื่อยๆ สักวัน ก็อาจจะเกิดเหตุการณ์ ความสูญเสีย อะไรสักอย่างที่ไม่คาดคิดขึ้นมาก็ได้ โดยยกอุทาหรณ์เรื่อง แม่อึ้งอ่าง ขึ้นมาร้อยเรียงให้เป็นบทภาพยนตร์อะนิเมชัน

ทำให้นิทานเก่าๆ ประมปร่า มีคุณค่าขึ้น ด้วยการนำมาเติมเสริมต่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมในปัจจุบัน.

5 มิถุนายน 2555